

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/63/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010177
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618010177.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich JUDr. Dany Savarovej a Mariána Nabileka v trestnej veci proti obžalovanému U. Q., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.12.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

U. Q., nar.XX.XX.XXXX v F., trvale bytom W., U. XX/X, nezamestnaný, rozvedený,

je v i n n ý, ž e :

1. dňa 13.09.2017 na čerpacej stanici Slovnaft v obci Bošany predal poškodenej P. H. na základe kúpnej zmluvy osobné motorové vozidlo značky Q. X., VIN: S. T J XXX XXX, ev. č: W., čiernej farby, napriek tomu, že v presne nezistenom čase od 16.08.2017 do 13.09.2017 na nezistenom mieste nezisteným spôsobom manipuloval s počítadlom prejdenej vzdialenosti tohto vozidla a na tomto počítadle výrazne znížil počet najazdených kilometrov uvedeného vozidla najmenej o 429 025 kilometrov, čím zvýšil hodnotu tohto vozidla, čo poškodenej obžalovaný pri predaji zatajil, čím poškodenú P. H. uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 1.445 €,

2. v presne nezistenom čase od mesiaca február 2016 do mesiaca december 2017 v Partizánskom a na rôznych miestach na svoje meno kupoval a následne predával ojazdené motorové vozidlá a tiež predaj ojazdených motorových vozidiel sprostredkovoval a takýmto neoprávneným podnikaním získal neoprávnený prospech vo výške najmenej 7.450 €, pričom uvedenú činnosť vykonával bez živnostenského oprávnenia v rozpore so zákonom číslo 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, ktorý ustanovuje podmienky na prevádzkovanie takejto činnosti,

t e d a :

v bode 1

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2

neoprávnenne podnikal a činom získal väčší prospech,

č í m s p á c h a l :

v bode 1

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2

prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 251 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona k trestu zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v súvislosti s kúpou, predajom ojazdených motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená P. H., nar. XX.XX.XXXX vo N., bytom F. XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilné sporové konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 28.09.2018 na tunajšom súde pod sp. zn. Pv/30/18/3305-20 obžalobu na U. Q. v bode 1 obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 obžaloby pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 27.11.2019, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1 a 2 obžaloby a ľutuje svojho konania. Nakoľko obžalovaný súhlasne (áno) zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, súd so súhlasom prokurátora jeho vyhlásenie prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2019 a 04.12.2019 dokazovanie v zmysle § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to zápisnice o výsluchu poškodenej k uplatnenému nároku na náhradu škody z č.l. 131-135, kúpnu zmluvu z č.l. 136, správu o povesti obžalovaného z č.l. 168, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 169-170, lustrácia v CDB z č.l. 189-197, odpis z registra trestov z č.l. 181-184 a obsah pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/56/2019 a sp. zn. 0T/8/2016.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval (v zhode s návrhom prokurátora) v bode 1 ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 ako prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že tento je rozvedený, nezamestnaný. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR obžalovaný bol doteraz osemkrát postihnutý v priestupkovom konaní (vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na

úseku dopravy). Z odpisu z registra trestov a pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/56/2019 a sp. zn. 0T/8/2016 vyplýva, že obžalovaný bol do súčasnosti dvanásťkrát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť (najmä ekonomického a majetkového charakteru) i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/56/2019-1383 zo dňa 04.11.2019, právoplatným dňa 04.11.2019, kedy bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona (skutok sa stal v dňoch 30-31.10.2015) a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/8/2016 súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/8/2016-52 zo dňa 01.04.2016, právoplatným dňa 15.04.2016 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona (skutok zo dňa 31.03.2016) a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 14 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/8/2016-107 zo dňa 08.11.2017, právoplatným dňa 28.11.2017 bolo rozhodnuté, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody osvedčil. Obžalovaný nebol z miesta bydliska bližšie hodnotený.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti) a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Zároveň súd v rámci dokazovania skúmal, či u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/56/2019-1383 zo dňa 04.11.2019, právoplatným dňa 04.11.2019 (v danej veci bolo vedené konanie v senáte, preto i v prejednávanej veci konal súd v senáte majúci na zreteli ustanovenie § 349 ods. 2 Trestného poriadku). V trestnej veci obžalovaného vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/56/2019 bol skutok spáchaný v dňoch 30-31.10.2015. Súd tiež zistil z pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/8/2016, že v tam vedenej trestnej veci voči obžalovanému pre skutok spáchaný dňa 31.03.2016 bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov, pričom uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/8/2016-107 zo dňa 08.11.2017, právoplatným dňa 28.11.2017 bolo rozhodnuté, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, teda došlo k zahladeniu tohto odsúdenia. V predmetnej trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/63/2018 došlo k spáchaniu skutku v bode 1 dňa 13.09.2017 a skutku v bode 2 v období od februára 2016 do decembra 2017, pričom časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatela (taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému), čo v danom prípade znamená, že takýmto rozhodnutím je trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.04.2016, právoplatným dňa 15.04.2016. Pre posúdenie otázky, či v danom prípade je namieste ukladanie súhrnného trestu, alebo trestu samostatného súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2018, sp. zn. Tpj 31/2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2018 pod č. 59, kde sa v tretej právnej vete konštatuje, že ak bol trestný čin spáchaný ako trestnoprávna recidíva, tento stav sa nezmení nastaním účinkov zahladienia odsúdenia skorším rozsudkom, vyhlásenie ktorého je momentom časového rozhrania medzi jednak viacčinným súbehom trestných činov spáchaných v predchádzajúcom období a jednak trestnoprávnou recidívou; v takom prípade sa pri rozhodovaní o trestných činoch, ktoré nie sú dotknuté zahladením odsúdenia, ustanovenia o úhrnnom alebo súhrnnom treste (§ 41

ods. 1, ods. 2 a § 42 Trestného zákona) nepoužijú. Teda vychádzajúc z citovaného stanoviska súd konštatuje, že rozhodnutím, ktoré pretrhlo viacčinný súbeh trestných činov bol trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 01.04.2016 a i keď v tomto prípade išlo o odsúdenie, u ktorého nastali účinky zahľadania odsúdenia, nič to nemení na skutočnosti, že v predmetnej veci spáchané skutky v bode 1 a 2 sa posudzujú ako trestnoprávna recidíva v zmysle záverov vyššie citovaného stanoviska. V predmetnej trestnej veci preto prichádza u obžalovaného do úvahy ukladanie samostatného úhrnného trestu. V prípade obžalovaného išlo o súbeh dvoch prečinov, z ktorých najprísnejšie trestný je prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona (sadzba 6 mesiacov až 3 roky). Súd preto obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj podmienený trest odňatia slobody z dostatočne dlhou skúšobnou dobou môže u obžalovaného splniť svoj účel. Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaných trestných činov, ako aj jeho predchádzajúci život a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz dvanásťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť i nepodmieneným trestom odňatia slobody. Zohľadnil tiež skutočnosť, že do súčasnosti bol osemkrát postihnutý za priestupky na úseku dopravy. Taktiež súd prihliadol na celkový kritický postoj obžalovaného k trestnej činnosti kladenej mu za vinu a na okolnosť, že obžalovaný prejavil v konaní pred súdom dostatočnú pokoru, keď urobil vyhlásenie o vine a tým stratil možnosť v tejto otázke rozhodnutie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaný v bode 2 skutku obchodoval s ojazdenými motorovými vozidlami bez príslušného živnostenského oprávnenia, súd mu zároveň uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v súvislosti s kúpou, predajom ojazdených motorových vozidiel, pri ukladaní ktorého zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a i vyhlásenie obžalovaného, preto v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v súvislosti s kúpou, predajom ojazdených motorových vozidiel v trvaní 2 roky.

Poškodená P. H. si síce v konaní uplatnila nárok na náhradu škody včas, avšak tento nárok riadne nevyčíslila s predložením potrebných dokladov, na základe ktorých by bolo možné o uplatnenom nároku rozhodnúť v tomto konaní, preto ju súd v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku s jej nárokom odkázal na civilný proces.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a náhrade škody v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).